

POSUDEK OPONENTA NA DIPLOMOVOU PRÁCI (DP)

Jméno a příjmení autorky diplomové práce: **Alžběta Škopková**

Název diplomové práce: Spoluvlastnictví

Oponent diplomové práce: Mgr. Petr Ptáček

Diplomová práce byla v souladu s *pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce*, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly 0 %.

	Hodnotící kritérium:	Splňuje:	Splňuje částečně:	Nesplňuje:
1.	Vhodnost struktury DP ve vztahu k zvolenému tématu a soulad zadání DP s jejím obsahem:	X		
<u>Zdůvodnění:</u> Autorka v úvodu podává, čemu se chce v práci věnovat. Výběr tématu nezdůvodňuje. Některým větám je obtížné porozumět (jako např.: „ <i>Pro laika je těžké si pod tímto slovním spojením něco představit, zvláště když je mu dán do komparace další občanskoprávní pojem, a to relativní majetková práva</i> “). Jak uvádí Dr. Spáčil (předseda senátu NS ČR): „... <i>absolutní či relativní povaha práva nemůže být rozhodujícím kritériem pro členění občanského zákoníku, a ostatně jím ani není; kritériem je tu představa zákonodárce o tom, jaká práva jsou absolutní</i> “ (viz. SPÁČIL, J. a kol. <i>Občanský zákoník III. Věcná práva (§ 976 – 1474). Komentář</i> . 1. vyd. Praha: C.H.Beck, 2013, str. 7). O představu laika tak zjevně nejde. Cíl autorka explicitně nestanovuje. Cíl je možno formulovat např. (obecně a nikoli při předloženém obsahu a zadání): „Cílem práce je tak ověřit, zda-li soudobá tuzemská úprava koresponduje s moderními evropskými trendy. Hodnocení bude provedeno na základě výzkumu, po prostudování historických východisek, zahraničních úprav, legislativy EU a předpokládaného vývoje. Dílčím cílem práce by mělo být vytvoření argumentační baterie pro budoucí úpravu spoluvlastnictví“. Formulace cílů práce byla žel bohu nahrazena představou, čemu by se chtěla autorka věnovat. Struktura práce nicméně koresponduje se zadáním, je přehledná, nevykazuje rušivé vlivy a odpovídá čl. VI odst. 2 vyhl. děkana FPR č. 44D/2017. Práce je sdělná, srozumitelná, systematicky uspořádaná.				
2.	Přiměřenost použité metody zpracování:		X	
<u>Zdůvodnění:</u> Postup, jímž se od výchozího stavu dospělo k výslednému, autorka nerozebírá. Z práce samotné je zřejmé, že používá především metodu kompilační. Další metody, jako např. abstrakce, indukce, dedukce, analýza, syntéza či komparace jsou užity zřídka nebo vůbec (k metodologii blíže viz např. KNAPP, V., <i>Vědecká propedeutika pro právníky</i> . Praha: EUROLEX BOHEMIA s.r.o., 2003, str. 65 a násl.).				

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra občanského práva

3.	Orientace v právní úpravě a úroveň práce s ní	X		
<p><u>Zdůvodnění:</u> Autorka se v příslušné české právní úpravě, jak je zřejmé z práce, dobře orientuje. Práce ovšem vykazuje některé polemické momenty. U kvalifikačních prací platí fikce, že pokud není uvedena citace, jde o myšlenku/nápad/vynález autorky. Autorka např. na str. 2 uvádí, že: „<i>Některé právní řády se o nich zmiňují jako o právech k věcem reálným</i>“. O které právní řády jde, se ale na místě samém nedozvíme a odkud tuto informaci autorka čerpala, rovněž není zřejmé. Oponent připomíná, že věcná práva se po dlouhou dobu vyvíjela v oblasti procesního práva. Samotný pojem věcná práva je teprve středověkého původu a vznikl tak stovky let po zániku Západořímské říše na základě vědeckého zpracování římskoprávních pramenů. Základem pro pojem věcných práv byly <i>actiones in rem</i>, tedy věcné žaloby. Gaius ve své učebnici uvádí: „<i>Věcná žaloba je ta, kterou vznášíme nárok, že buď (nějaká) hmotná věc je naše, anebo že nám přísluší nějaké právo, např. užívací či užívací a požívací...</i>“ (Gai. 4, 2) [SKŘEJPEK, M., BĚLOVSKÝ, P., ŠEJDL, J., FALADA, D. <i>Římské právo v občanském zákoníku: Komentář a prameny. Věcná práva</i>, Praha: Auditorium, 2017, str. 15].</p>				
4.	Práce s právními prameny a judikaturou:		X	
<p><u>Zdůvodnění:</u> Autorka užívá na poměry diplomové práce očekávatelné množství literatury a právních pramenů vůbec. V tomto směru je předložená diplomová práce standardní. Citace jsou místy nepřesné (ČSN ISO 690:2011), nejednotné. Někde autorka uvádí nejprve jméno a pak příjmení autora, někde naopak. Zjevně byl užít generátor citací z https://www.citace.com/. Název díla je někde kurzívou a někde standardně (str. 2). Některé citace nelze dohledat. Např. u druhé citace se má zřejmě jednat o učebnici DVOŘÁK, J., ŠVESTKA, J., ZUKLÍNOVÁ, M. a kol. <i>Občanské právo hmotné. Svazek 1. Díl první: Obecná část</i>. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2016. Jenže tam je na str. 19 předmluva. Číslo ISBN, které v citaci č. 2 uvádí, odpovídá souboru k publikaci DVOŘÁK, J., ŠVESTKA, J. a kol. <i>Občanské právo hmotné. Svazek 3. Díl třetí: Věcná práva</i>. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Tato publikace vyšla v roce 2015 (nikoli 2016) a lze tam na str. 19 nalézt text, ze které mohla autorka vycházet. Autorka by měla u obhajoby vysvětlit, z čeho čerpala. Autorka nepovažovala za účelné pracovat se zahraniční literaturou v souladu s čl. VI odst. 4 vyhl. děkana FPR č. 44D/2017. O to více pak překvapí, když autorka na str. 15 suverénně prohlásí: „<i>Toto analytické pojetí vychází z německého práva, konkrétně z BGB</i>“. A jak na to autorka přišla, když nepoužila zahraniční literaturu, tedy BGB? Odpověď se nabízí na str. 31 výše zmiňované publikace DVOŘÁK, J., ŠVESTKA, J. a kol. <i>Občanské právo hmotné. Svazek 3. Díl třetí: Věcná práva</i>. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Jenže v textu diplomové práce musí být buď citováno, anebo se má zato, že jde o myšlenku/nápad/vynález autorky. A v tomto případě jde zjevně o nepřiznanou nepřímou citaci. Stejná situace se objevuje o několik řádek níže na téže straně, kde autorka uvádí: „<i>Na římské právo navazovala Bartolova teorie vlastnictví, jež vycházela z právní školy komentátorů, pojímala vlastnictví jako...</i>“. Oponent připouští, že na práci tzv. glosátorů navázala od poloviny 13. století skutečně škola tzv. komentátorů neboli postglosátorů. Jejimi představiteli se stali profesori z univerzit ve střední a severní Itálii (Cinus, Baldus, autorkou zmíněný Bartolus ad.). Komentátoři tím, že svou prací slučovali prvky tří různých právních systémů, vytvářeli tzv.</p>				

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra občanského práva

ius commune (právo obecné), tedy právo, jehož bylo možno se dovolávat před každým soudem při nedostatku norem domácích (viz. KADLECOVÁ, M., SCHELLE, K., VESELÁ, R., VLČEK, E. *Vývoj českého soukromého práva*, Praha: Eurolex Bohemia s.r.o., 2004, str. 32). Kde ale k tomuto textu (na str. 15) přišla autorka předložené práce, není zřejmé. Stejně tak nelze odhalit, kde objevila autorka to, že „*Rakouský občanský zákoník také vychází z teorie právního panství, ale uvádí zde, že vlastnictví je oprávnění nakládat s věcí dle libosti*“ (poslední odstavec na téže straně 15). Pokud autorka nepoužila ABGB (v seznamu literatury ani právních předpisů na str. 83 a násl. není), kde má tento text svůj původ?

5.	Využití domácí a zahraniční literatury a práce s ní:		X	
-----------	--	--	----------	--

Zdůvodnění:
 K použití právních pramenů je již pojednáno výše. Autorka nepracuje se zahraničními prameny.

6.	Formální náležitosti DP (jazyková úroveň zpracování, odborná kvalita, členění a formální úprava textu, správnost citací, bibliografických odkazů v textu, seznam použité literatury, rozsah):		X	
-----------	---	--	----------	--

Zdůvodnění:
 Citace a rozsah použité literatury viz bod 3 a 4 posudku. Po formální stránce práce částečně splňuje požadavky pro vypracování diplomové práce stanovené čl. VI odst. 4 vyhl. děkana FPR č. 44D/2017. Čl. VI odst. 4 předmětné vyhlášky říká: „*Diplomová práce překračuje úroveň bakalářské práce rozsahem i hloubkou zpracování; tam kde je to účelné, doporučuje se pracovat se zahraničními zdroji. Diplomová práce je odborným textem, který má charakter rozsáhlejší teoretické studie, která přináší nový pohled na zadaný problém nebo je fundovanou analýzou zkoumaného problému a variant jeho řešení*“. Předmětné ustanovení předložená práce omezeně naplňuje. Úprava textu i jazyková úroveň zpracování je dobré úrovni, ačkoli některé pasáže příliš juristicky nezní, jako např. na str. 77: „*Velká řada lidí by se mnou jistě souhlasila, že spoluvlastnictví má své klady i zápory* (klady a zápory má řada právních institutů, ale hovořit v odborné práci bez dat o „většině“ je odvážné a navíc zbytečné). Smysl poselství autorky z téže 77. str., že „*důležitým kladem spojeným se spoluvlastnictvím byla rekodifikace soukromého práva*“ oponentovi unikl.

7.	Hodnocení závěrů a přínosnosti práce:		X	
-----------	---------------------------------------	--	----------	--

Zdůvodnění:
 Autorka v práci přináší rozbor právní úpravy spoluvlastnictví přehledným způsobem. Problematické momenty stávající i minulé právní úpravy zmiňuje a vlastní názor formuluje na str. 77 – 79. Nabízí i řešení (jakkoli je polemické). Práce je na poměry diplomové práce rozsáhlá, když se blíží 80 stranám vlastního textu. V závěru nenotifikuje splnění cílů, neboť v úvodu žádné konkrétní cíle nestanovuje (viz bod 1 posudku). Pokud autorka prokáže znalosti prezentované v práci, vyjádří se k připomínkám oponenta a odpoví na položené dotazy, bude oponentem hodnocena stupněm velmi dobře. Vytýkané vady jsou především formálního rázu.

FAKULTA PRÁVNICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI
Katedra občanského práva

Dotazy k obhajobě:

1. Existuje možnost prodeje jednotky toho vlastníka, který porušuje své povinnosti, uložené mu vykonatelným rozhodnutím soudu?
2. Existuje možnost hlasování shromáždění vlastníků jednotek *per rollam*?

Závěr:

Předloženou DP k obhajobě:	doporučuji/ ~~nedoporučuji~~ ¹
Navrhuji klasifikaci DP:	velmi dobře

V Plzni, dne 20. 4. 2019

---

¹ Nehodící se škrtněte.